نگاه

فراموشی اقتصاد و زندگی عادی

ساسان باقرپناه

گاهی فکر می‌کنم ما فقط «عادی کارکردن» را فراموش نکرده‌ایم؛ بخشی از جامعه، آرام‌آرام عادی زندگی‌کردن را هم از یاد برده است. سال‌هاست بخش بزرگی از تصمیم‌های روزمره ما با یک سؤال اضافه همراه شده: «اگر نشد چه؟». اگر پول منتقل نشد چه؟ اگر قیمت دوباره تغییر کرد چه؟ اگر کالا نرسید چه؟ اگر قانونی عوض شد چه؟ اگر درآمد عقب افتاد چه؟ اگر شرایط سخت‌تر شد چه؟ این سؤال‌ها در ظاهر فقط نشانه احتیاط‌اند، اما وقتی برای مدت طولانی تکرار شوند، کم‌کم از یک واکنش موقت، به بخشی از سبک زندگی و تصمیم‌گیری اقتصادی تبدیل می‌شوند. در اقتصاد مفهومی وجود دارد به نام وابستگی به مسیر؛ یعنی تجربه‌ها و تصمیم‌های گذشته، رفتار امروز را شکل می‌دهند و حتی وقتی شرایط اولیه تغییر می‌کند، آثار آن مسیر می‌تواند باقی بماند. این موضوع را در رفتار مردم هم می‌توان دید و در رفتار شرکت‌ها. خانواری که سال‌ها تجربه کرده قدرت خرید پولش قابل اتکا نیست، ممکن است به محض اینکه نقدینگی به دستش می‌رسد، به فکر تبدیل آن به کالا یا دارایی باشد. مدیری که بارها با تغییر ناگهانی هزینه‌ها روبه‌رو شده، حتی در دوره‌ای آرام‌تر هم به‌راحتی تعهد بلندمدت نمی‌دهد. تاجری که سال‌ها برای انتقال پول، حمل کالا یا تأمین محصول چند مسیر جایگزین داشته، شاید دیگر نتواند به یک مسیر ساده و مستقیم اعتماد کند.

رفتار امروز ما فقط حاصل شرایط امروز نیست؛ حاصل چیزی است که در گذشته یاد گرفته‌ایم. برای همین اگر فردا به ما بگویند همه چیز عادی شده، شاید اقتصاد همان روز عادی نشود. تصور کنید یک فعال بازرگانی بتواند مستقیما با یک تولیدکننده خارجی مذاکره کند، قرارداد ببندد، پول را از مسیر معمول بانکی پرداخت کند و کالا بدون مجموعه‌ای از واسطه‌ها و راه‌های اضطراری به مقصد برسد.

برای یک تاجر در بسیاری از اقتصادها، این تعریف یک معامله معمولی است، اما اگر روند واقعی یک واردات یا صادرات پرپیچ‌وخم را برای همان تاجر توضیح دهیم، شاید در میانه صحبت بپرسد: برای یک معامله عادی واقعا باید این همه مسیر، واسطه، هماهنگی و برنامه جایگزین داشته باشید؟ پاسخ برای ما ممکن است ساده باشد: بله، این روش کار ماست. شاید همین جمله مهم باشد؛ چیزی که ابتدا «راه اضطراری» بوده، به مرور تبدیل به «روش کار» شده است.

این اتفاق فقط در شرکت‌های کوچک رخ نمی‌دهد. یک شرکت بزرگ تولیدی یا حتی یک مجموعه دولتی هم می‌تواند سال‌ها فرایند خرید، تأمین، پرداخت، قرارداد و برنامه‌ریزی خود را بر اساس شرایط خاص تنظیم کرده باشد. اگر روزی آن شرایط تغییر کند، نمی‌توان فقط یک بخش‌نامه صادر کرد و انتظار داشت از فردای آن روز همه‌چیز مانند یک اقتصاد عادی کار کند. بازگشت به شرایط عادی خودش هزینه تطبیق دارد. فرایندها باید تغییر کنند، نیروها باید روش دیگری از کار را یاد بگیرند، قراردادها دوباره طراحی شوند، بخشی از واسطه‌ها حذف شوند و بخشی از مهارت‌هایی که برای عبور از محدودیت‌ها ساخته شده‌اند شاید دیگر کاربرد گذشته را نداشته باشند. اقتصاددانان از مفهوم دیگری هم صحبت می‌کنند: ماندگاری اثر شوک. یعنی بحران می‌تواند تمام شود، اما رفتاری که بحران ایجاد کرده، باقی بماند. این موضوع در زندگی مردم شاید حتی جدی‌تر باشد.

کسی که سال‌ها با اضطراب قیمت تصمیم گرفته، ممکن است در دوره ثبات هم همچنان خریدش را جلو بیندازد. کسی که همیشه منتظر خبر بعدی بوده، شاید نتواند به‌سادگی برای چند سال آینده برنامه‌ریزی کند. خانواده‌ای که عادت کرده بخشی از تصمیم‌هایش را دفاعی بگیرد، شاید حتی بعد از بهترشدن شرایط هم زمان بخواهد تا دوباره احساس امنیت اقتصادی کند. اعتماد اقتصادی شبیه کلیدی نیست که با یک تصمیم روشن و خاموش شود. زمان می‌برد تا مردم باور کنند یک وضعیت جدید ماندگار است. این موضوع برای سیاست‌گذاری اهمیت زیادی دارد. گاهی تصور می‌کنیم اگر یک متغیر اقتصادی اصلاح شود، رفتار مردم نیز سریعا به حالت قبل برمی‌گردد. اما مردم فقط به عدد امروز نگاه نمی‌کنند؛ تجربه دیروز را هم با خود حمل می‌کنند.

اگر بارها یک ثبات کوتاه‌مدت را دیده باشند که بعدا از بین رفته، برای اعتماد دوباره، به یک دوره طولانی‌تر از ثبات نیاز دارند. به همین دلیل بازگشت به اقتصاد عادی فقط پروژه اصلاح قیمت، نرخ ارز، مقررات یا تجارت نیست؛ بخشی از آن، پروژه بازسازی اعتماد است. اعتماد به اینکه قرارداد چند ماه بعد هنوز معنا دارد. اعتماد به اینکه تصمیم امروز، فردا با یک تغییر ناگهانی بی‌اثر نمی‌شود. اعتماد به اینکه لازم نیست برای هر حرکت اقتصادی سه مسیر فرار طراحی کنیم.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

پشت پرده سرقت‌های میلیونی

کلاهبرداران چگونه حساب‌مان را خالی می‌کنند؟

احسان گل‌محمدی
روزنامه‌نگار

خالی‌شدن حساب بانکی در چند دقیقه، دیگر اتفاقی دور از ذهن نیست؛ کابوسی که این روزها برای شمار زیادی از شهروندان به واقعیت تبدیل شده است. کلاهبرداران اینترنتی با ترفندهایی متنوع، از لینک‌های آلوده و پیامک‌های جعلی گرفته تا وعده برنده‌شدن در مسابقات، همچنان قربانی می‌گیرند و دارایی افراد را در چشم‌برهم‌زدنی به سرقت می‌برند. پیچیده‌ترشدن شیوه‌های کلاهبرداری و ابهام درباره میزان دسترسی مجرمان سایبری به اطلاعات و حساب‌های بانکی، نگرانی‌ها را دوچندان کرده است. اما وقتی حساب بانکی‌مان خالی می‌شود، اولین اقدام چیست و چقدر احتمال دارد پول ازدست‌رفته بازگردد؟ آیا ممکن است کلاهبرداران بدون اینکه روی لینکی کلیک کنیم یا کد و پیامکی را در اختیارشان قرار دهیم، حساب بانکی‌مان را خالی کنند؟ این مجرمان تا چه اندازه می‌توانند به اطلاعات شخصی و دارایی‌های مالی شهروندان دسترسی پیدا کنند؟ آیا کلاهبرداری با لینک‌های آلوده فقط گریبان‌گیر کاربران ایرانی است یا در کشورهای دیگر نیز قربانی می‌گیرد؟ و مهم‌تر از همه، آیا راهی مطمئن برای محافظت از حساب‌های بانکی در برابر این مجرمان سایبری وجود دارد؟ برای پاسخ به این پرسش‌ها و روشن‌شدن ابعاد مختلف کلاهبرداری‌های اینترنتی، در گفت‌وگو با سرهنگ جواد مختاررضایی، معاون فرهنگی و اجتماعی پلیس فتای فراجا، مهم‌ترین ابهام‌ها درباره این شیوه‌های مجرمانه و راهکارهای پیشگیری از آنها را بررسی کرده‌ایم. خواندن این مطلب کمتر از ۱۰ دقیقه از وقت شما را می‌گیرد، اما ممکن است به حفظ دارایی‌های شما و عزیزانتان کمک کند. آن را بخوانید و با دیگران به اشتراک بگذارید؛ شاید همین آگاهی‌رسانی ساده، مانع خالی‌شدن حساب بانکی یک نفر دیگر شود.

کلاهبرداری با لینک‌های آلوده؛ فقط مشکل ایرانی‌ها نیست

آیا کلاهبرداری با لینک‌های آلوده فقط در ایران قربانی می‌گیرد یا شهروندان کشورهای دیگر نیز با این شیوه مواجه‌اند؟ سرهنگ جواد مختاررضایی، معاون فرهنگی و اجتماعی پلیس فتای فراجا، در گفت‌وگو با ما می‌گوید این شیوه کلاهبرداری به ایران محدود نیست و در کشورهای دیگر نیز قربانیان زیادی دارد. به گفته او، هرچند اصل این روش در کشورهای مختلف مشابه است، ترفندهایی که مجرمان برای ترغیب افراد به کلیک روی لینک‌ها به کار می‌گیرند، با توجه به شرایط و ویژگی‌های هر جامعه متفاوت است.

اگر حسابتان خالی شد، در اولین فرصت چه کنید؟

اگر به هر دلیلی قربانی کلاهبرداران اینترنتی و متوجه برداشت غیرمجاز از حساب بانکی‌تان شدید، سرعت عمل اهمیت زیادی دارد. سرهنگ مختاررضایی توصیه می‌کند اگر احتمال می‌دهید تلفن همراهتان به برنامه‌ای آلوده شده است، ابتدا آن را روی حالت پرواز قرار دهید و وای‌فای را نیز خاموش کنید تا ارتباط احتمالی برنامه آلوده با مجرم قطع شود. در چنین شرایطی، با همان دستگاه وارد برنامه بانکی نشوید و از طریق مسیرهای رسمی بانک و با استفاده از تلفن یا دستگاهی مطمئن، برای مسدودکردن فوری کارت و دسترسی‌های بانکی اقدام کنید. همچنین لازم است موضوع را به بانک اطلاع دهید و درخواست بررسی و در صورت لزوم مسدودسازی حساب را مطرح کنید. اقدام بعدی، تماس فوری با مرکز فوریت‌های سایبری پلیس فتا به شماره ۰۹۶۳۸۰ و گزارش ماجراست. بهتر است این تماس نیز با تلفنی دیگر انجام شود. رسیدگی به موضوع را به دلیل حذف برنامه مشکوک به تأخیر نیندازید؛ چراکه در چنین شرایطی، به‌ویژه در ساعات اولیه، هر دقیقه اهمیت دارد. همچنین پیامک‌های بانکی، گردش حساب، رسیدها، شماره‌های پیگیری و اطلاعات مربوط به زمان و مبلغ برداشت‌ها را حفظ کنید. ثبت شکایت از طریق مراجع رسمی قضائی و دفاتر خدمات الکترونیک قضائی نیز از اقداماتی است که باید پیگیری شود. این مقام پلیس فتا در ادامه توصیه می‌کند شهروندان پیش از حذف برنامه مشکوک، در صورت امکان و بدون بازکردن آن، نام و مشخصات برنامه و پیام یا لینکی را که از طریق آن نصب شده است، ثبت کنند. اگر حذف برنامه امکان‌پذیر نیست، بهتر است دستگاه را از اینترنت جدا نگه دارند و برای ادامه کار از راهنمایی تخصصی استفاده کنند.

آیا بدون کلیک روی لینک و اعلام رمز هم می‌توان حساب را خالی کرد؟

یکی از نگرانی‌های جدی شهروندان این است که آیا ممکن است بدون کلیک روی لینک، اعلام کد تأیید یا ارائه رمز یک‌بارمصرف، حساب بانکی آنها خالی شود؟ پاسخ سرهنگ مختاررضایی مثبت است؛ اما این اتفاق می‌تواند در شرایط متفاوتی رخ دهد و باید میان آنها تفاوت قائل شد. در حالت اول که از «انتقال وجه به دنبال فریب و مهندسی اجتماعی» از آن یاد می‌شود، مجرم با استفاده از شگردهای روانی و فریبکاری، فرد را متقاعد می‌کند خودش پولی را انتقال دهد. برای مثال، ممکن است از حساب کاربری هک‌شده یکی از دوستان یا آشنایان درخواست وجه ارسال کند، خود را به‌جای یکی از بستگان جا بزند یا با معرفی خود به عنوان کارمند بانک، پشتیبان یک سامانه یا فروشنده، از فرد بخواهد مبلغی پرداخت کند. بهانه‌هایی مانند کمک فوری، پرداخت بیعانه، رفع مسدودی حساب، دریافت جایزه یا سرمایه‌گذاری از جمله روش‌هایی هستند که کلاهبرداران برای متقاعدکردن قربانیان به کار می‌گیرند. در این حالت، پول در نتیجه فریب فرد و انتقال وجه از سوی او جابه‌جا می‌شود؛ نه لزوما از طریق برداشت مستقیم و غیرمجاز از حساب. در حالت دیگر، ممکن است مجرم پیش‌تر از طریق نصب یک برنامه آلوده، افشای اطلاعات یا دسترسی غیرمجاز به تلفن همراه یا سیم‌کارت، به اطلاعات یا دسترسی‌های لازم برای سوءاستفاده بانکی دست یافته باشد. در چنین وضعیتی، امکان دارد برداشت غیرمجاز بدون آنکه قربانی در همان لحظه روی لینکی کلیک کند یا کدی در اختیار مجرم بگذارد، انجام شود. بنابراین، کلیک‌نکردن روی لینک‌های مشکوک و ندادن رمز یک‌بارمصرف به دیگران، هرچند ضروری است، به‌تنهایی تضمین نمی‌کند حساب بانکی در معرض خطر قرار نگیرد. شناسایی دسترسی‌های مشکوک و رعایت سایر اصول امنیتی نیز اهمیت دارد.

آیا می‌توان از حساب بانکی در برابر کلاهبرداران محافظت صددرصدی کرد؟

واقعیت این است که هیچ روش حفاظتی به‌تنهایی امنیت صددرصدی ایجاد نمی‌کند؛ اما رعایت مجموعه‌ای از نکات امنیتی می‌تواند احتمال کلاهبرداری و برداشت غیرمجاز را به میزان قابل توجهی کاهش دهد. سرهنگ مختاررضایی در همین زمینه تأکید می‌کند شهروندان برنامه‌های بانکی را فقط از منابع رسمی معرفی‌شده از سوی بانک دریافت کنند و هیچ فایل نصبی را از طریق پیامک، پیام‌رسان‌ها، شبکه‌های اجتماعی یا صفحات ناشناس نصب نکنند؛ حتی اگر فایل از حساب کاربری یکی از دوستان یا آشنایان ارسال شده باشد. همچنین افراد برای دریافت خدمات بانکی مستقیما به برنامه رسمی یا وب‌سایت بانک مراجعه کنند و از ورود به لینک‌های ناشناس یا مشکوکی که از طریق پیامک، پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی دریافت می‌کنند، بپرهیزند.

رمز پویا را به هیچ‌کس ندهید، حتی اگر کارمند بانک باشد

یکی دیگر از توصیه‌های مهم پلیس فتا، خودداری از در اختیار گذاشتن اطلاعات محرمانه بانکی است. شهروندان باید رمز پویا، کد تأیید و اطلاعات ورود خود را در اختیار هیچ‌کس قرار ندهند؛ حتی اگر فرد تماس‌گیرنده خود را کارمند بانک یا پشتیبان یک سامانه معرفی کند. پیش از هرگونه انتقال وجه نیز باید هویت درخواست‌کننده و صحت درخواست از مسیری مستقل بررسی شود؛ حتی اگر پیام از حساب کاربری یکی از دوستان یا بستگان ارسال شده باشد. استفاده از رمزهای قوی و متفاوت برای حساب‌های کاربری و برنامه‌های مختلف، به‌روزرسانی منظم سیستم‌عامل و برنامه‌ها و بررسی دسترسی‌های آنها نیز از دیگر اقدامات ضروری است. دسترسی‌هایی مانند مشاهده پیامک‌ها و قابلیت‌های دسترس‌پذیری تلفن همراه، در برنامه‌ها، باید با دقت بررسی شوند. این مقام پلیس فتا همچنین بر ضرورت نظارت منظم بر تراکنش‌های بانکی تأکید می‌کند و هشدار می‌دهد شهروندان نباید تراکنش‌های کوچک و ناشناس را نادیده بگیرند؛ چراکه هر برداشت غیرعادی می‌تواند نشانه‌ای از سوءاستفاده احتمالی باشد.

چگونه خسارت احتمالی را کاهش دهیم؟

حتی با رعایت نکات امنیتی نیز نمی‌توان تمام خطرها را از بین برد؛ به همین دلیل، کاهش خسارت احتمالی اهمیت ویژه‌ای دارد. سرهنگ مختاررضایی توصیه می‌کند شهروندان در صورت امکان، حساب مورد استفاده برای هزینه‌های روزمره را از حساب پس‌انداز خود جدا کنند. کاهش سقف انتقال وجه و غیرفعال‌کردن خدمات بانکی غیرضروری نیز می‌تواند در صورت بروز مشکل، میزان خسارت احتمالی را محدود کند.

پیوند امنیت و توسعه

تأملی بر طرح «گذارهای جهانی و معماری توسعه ایران»

آرمینا آرم

بحث دکتر عباس آخوندی درباره «گذارهای جهانی، زنجیره ارزش و معماری توسعه ایران» را دعوتی ارزشمند به بازاندیشی در آینده کشور می‌دانم؛ دعوتی برای آنکه نسبت میان قدرت ملی، امنیت و رفاه عمومی را بار دیگر در مرکز گفت‌وگو قرار دهیم. اهمیت این بحث در پرسشی است که پیش‌روی ما می‌گذارد: چگونه می‌توان ظرفیت‌های جغرافیایی، اقتصادی، سیاسی و دفاعی ایران را به پشتوانه‌ای پایدار برای توسعه تبدیل کرد؟ طرح این پرسش، افق بحث را از مدیریت مسائل روزمره فراتر می‌برد و توجه را به کیفیت و جهت حرکت کشور معطوف می‌کند.

به باور من، مهم‌ترین دستاورد متن، تأکید بر پیوند متقابل امنیت و توسعه است. امنیت پایدار به اقتصادی توانمند، جامعه‌ای برخوردار از اعتماد و انسجام، منابع حیاتی حفاظت‌شده و حکمرانی پاسخ‌گو نیاز دارد. توسعه نیز در محیطی پیش می‌رود که امکان برنامه‌ریزی، سرمایه‌گذاری و حفاظت از دستاوردها وجود داشته باشد. توجه هم‌زمان به این ابعاد، زمینه‌ای فراهم می‌کند تا درباره امنیت با نگاهی جامع‌تر گفت‌وگو کنیم و پیامدهای تصمیم‌های هر حوزه را برای حوزه‌های دیگر ببینیم.

تأکید آقای آخوندی بر ضرورت تقویت بنیه دفاعی، در کنار گسترش همکاری‌های اقتصادی و منطقه‌ای، از این رو اهمیت دارد. این نگاه می‌تواند مبنای بحثی سازنده درباره چگونگی ترکیب ابزارهای قدرت ملی باشد. توان دفاعی، دیپلماسی، ظرفیت تولید، سرمایه اجتماعی و مشارکت در اقتصاد جهانی، هریک کارکردی دارند و کیفیت ارتباط میان آنها تعیین می‌کند کشور تا چه اندازه می‌تواند امنیت و رفاه خود را هم‌زمان ارتقا دهد. از این منظر، طرح حاضر فرصتی برای عبور از نگاه‌های بخشی و رسیدن به تصویری منسجم‌تر از منافع ملی فراهم می‌کند.

توجه متن به تجربه جنگ و نقد مفروض‌گرفتن امنیت در برنامه‌ریزی توسعه نیز اهمیت ویژه‌ای دارد. آقای آخوندی با طرح گذار از «بقای تهدیدمحور» به «رفاه توسعه‌گرا»، ضرورت پیونددادن حفاظت از کشور با بهبود زندگی مردم را برجسته می‌کند. به باور من، ادامه این بحث می‌تواند بر چگونگی تحقق این گذار در شرایط تداوم تهدید متمرکز شود؛ شرایطی که در آن، تأمین نیازهای فوری دفاعی و حفظ زیرساخت‌های حیاتی باید با بازسازی اقتصاد و سرمایه‌گذاری برای آینده همراه باشد. روشن‌ترشدن اولویت‌ها و توالی اقدامات در چنین وضعیتی به عملیاتی‌شدن ایده محوری متن کمک می‌کند و نشان می‌دهد چگونه می‌توان از دل الزامات حفظ بقا، ظرفیت‌های توسعه پایدار را نیز تقویت کرد.

توجه متن به زنجیره‌های ارزش نیز واجد اهمیت است. موقعیت جغرافیایی ایران زمانی به مزیتی ماندگار تبدیل می‌شود که با تولید، خدمات، فناوری و اشتغال پیوند بخورد. بحث آقای آخوندی ما را به این پرسش هدایت می‌کند که ایران چگونه می‌تواند از ظرفیت ارتباطی خود برای افزایش سهم اقتصاد ملی از ارزش افزوده استفاده کند؟ به نظرم، یکی از مسیرهای ثمربخش برای ادامه این بحث، شناسایی حوزه‌هایی است که کشور در آنها امکان ایفای نقشی مؤثرتر دارد؛ از خدمات لجستیکی و فراوری صنعتی تا خدمات مهندسی و فعالیت‌های دانش‌بنیان. چنین توضیحی می‌تواند چشم‌انداز کلی متن را به انتخاب‌های مشخص توسعه‌ای نزدیک‌تر کند.

مفهوم «امنیت شبکه‌ای» نیز ظرفیت آن را دارد که مبنای گفت‌وگویی جدی درباره آینده روابط منطقه‌ای ایران قرار گیرد. این مفهوم توجه را به این واقعیت معطوف می‌کند که بخشی از امنیت کشورها از طریق همکاری در حفاظت از منافع و زیرساخت‌های مشترک شکل می‌گیرد. هرچه بازیگران بیشتری از ثبات و شکوفایی ایران منفعت ببرند، زمینه‌های بیشتری برای همکاری و کاهش هزینه‌های تنش فراهم خواهد شد. این جهت‌گیری می‌تواند به سیاست خارجی توسعه‌گرا محتوایی عملی بدهد و نقش ایران را در تأمین کالاهای عمومی منطقه‌ای برجسته کند. برای تقویت این ایده، به نظرم می‌توان مفهوم تاب‌آوری را نیز در کنار آن قرار داد. شبکه‌های اقتصادی فرصت‌های مهمی ایجاد می‌کنند، اما میزان بهره‌مندی کشورها از آنها به جایگاه و قدرت چانه‌زنی‌شان بستگی دارد. تنوع شرکا، تعدد مسیرهای ارتباطی، توان تولید داخلی و دسترسی پایدار به فناوری کمک می‌کند مشارکت ایران در این شبکه‌ها استحکام بیشتری داشته باشد. از این منظر، گسترش همکاری و کاهش آسیب‌پذیری می‌توانند در یک چارچوب مشترک دنبال شوند؛ چارچوبی که هم بر استفاده از فرصت‌های بیرونی تأکید دارد و هم ظرفیت‌های داخلی کشور را تقویت می‌کند.

توجه آقای آخوندی به تحولات آسیا و نقش چین و هند نیز برای گسترش افق راهبردی ایران سودمند است. این نگاه یادآوری می‌کند برنامه‌ریزی برای آینده باید بر شناخت روندهای بلندمدت اقتصاد و سیاست جهانی استوار باشد. در ادامه این بحث، تفکیک حوزه‌های اشتراک منافع ایران با این قدرت‌ها می‌تواند به انتخاب‌های دقیق‌تری منجر شود. علاقه آنها به ثبات مسیرهای انرژی، تجارت و ارتباطات، زمینه‌هایی برای همکاری فراهم می‌کند که لازم است به پروژه‌ها و تعهدات مشخص تبدیل شوند. ارزیابی واقع‌بینانه ظرفیت و حدود این همکاری‌ها، امکان بهره‌برداری مؤثرتر از فرصت‌های پیش‌رو را افزایش می‌دهد.

پیشنهاد «شورای همکاری مدیریت ریسک خلیج فارس» را نیز از بخش‌های ابتکاری متن می‌دانم. ارزش این پیشنهاد در تلاش برای تعریف دستور کاری مشترک درباره مسائلی است که زندگی و اقتصاد کشورهای منطقه را به یکدیگر پیوند می‌دهند. امنیت دریایی، حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی، مخاطرات محیط‌زیستی و استمرار جریان تجارت، موضوعاتی هستند که می‌توانند زمینه همکاری عملی ایجاد کنند. حتی در شرایط وجود اختلاف‌های سیاسی، شناسایی حوزه‌های محدود توافق می‌تواند به شکل‌گیری تجربه‌های موفق و افزایش تدریجی اعتماد کمک کند. برای پیشبرد این پیشنهاد، می‌توان از همکاری‌هایی با اهداف روشن و نتایج قابل سنجش آغاز کرد؛ مانند ارتباط اضطراری دریایی، امداد مشترک یا تبادل اطلاعات درباره مخاطرات زیرساختی و محیط‌زیستی. موفقیت در این حوزه‌ها می‌تواند زمینه گسترش همکاری را فراهم کند. روشن‌ترشدن ترکیب اعضا، جایگاه کشورهای ساحلی، نقش شرکای آسیایی و شیوه تصمیم‌گیری نیز به استحکام نهادی طرح کمک خواهد کرد. به این ترتیب، ایده مدیریت مشترک ریسک می‌تواند به تدریج از یک چشم‌انداز راهبردی به مجموعه‌ای از اقدامات عملی تبدیل شود.

از دیگر نقاط قوت متن، پیونددادن محیط خارجی با اصلاحات داخلی است. تأکید بر شفافیت، رفع انحصار، کیفیت قانون و پاسخ‌گویی دولت نشان می‌دهد بهره‌گیری از فرصت‌های جهانی به ظرفیت حکمرانی در داخل وابسته است. همکاری خارجی زمانی آثار ماندگار خواهد داشت که فعالان اقتصادی بتوانند در محیطی پیش‌بینی‌پذیر و رقابتی فعالیت کنند و جامعه نیز از منافع آن برخوردار شود. در همین چارچوب، پرداختن بیشتر به توزیع فرصت‌ها، حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر و مشارکت اجتماعی می‌تواند پایه‌های الگوی پیشنهادی را گسترده‌تر کند.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

برگ سبز خودرو سواری هاچ بک کی ام سی x5AT مدل ۱۴۰۵ به شماره پلاک ۱۴ ایران ۹۵۶ ه ۲۶
شماره موتور: HFC4GC1,6ES3628329
شماره شاسی: NAKSH8526TB125929
به نام :سیما گرامی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و کارت شناسایی موتورسیکلت هوندا ۱۵۰ سی سی مدل ۱۳۹۵ به رنگ قرمز به شماره پلاک ۷۷۴۸۵ ایران ۸۱۳ شماره VIN: IRADX9013DU018718 به نام آقای عیسی ملک زاده هاوشکی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشند.

برگ سبز خودرو به مشخصات خودروی سواری پژو پارس (XU7) مدل ۱۳۹۳، به رنگ سفید روغنی، شماره موتور 124K0439502، شماره شاسی NAAN01CA3EH128899 و شماره پلاک ۶۳۹۸۸ م ۶۲ متعلق به آقای سینا ضمیری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضا می‌شود با شماره ۰۹۱۷۳۶۱۰۱۸۲ تماس حاصل نماید.

مجوز سلاح اسلحه شکاری ساچمه زنی تک لول به شماره جواز ۳۰۰۴۵۶۵ ساخت کشور ایران متعلق به علی ابراهیمی فرزند عباس با کدملی ۲۷۵۳۶۸۰۴۵۰ در تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۰۸ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو پژو ۲۰۷ سفید مدل ۱۴۰۴ به شماره پلاک ۳۲ ایران ۵۷۷ ن ۳۶
شماره شاسی: NAAR۰۳HFFSDK۴۸۳۸۰
و شماره موتور: ۱۷۲B۰۳۴۲۱۷۹
به نام ابوالفضل قربانیان با کد ملی ۰۶۹۱۰۲۸۰۴۴ در ۱۴۰۵/۰۷/۰۵ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب فاطمه بزرگی منش فرزند امیر با کدملی ۰۰۲۰۸۰۳۲۷۳ در مقطع کاردانی پیوسته رشته تربیت بدنی صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد آموزشکده فنی و حرفه ای سما اندیشه به شماره ۱۸۰۱۲۹۹۰۱۵۸ و تاریخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۵ مفقود شده و فاقد اعتبار است از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی سما اندیشه به نشانی اندیشه.فاز۳.خ شهرداری غربی.دانشگاه سما اندیشه ارسال نماید.

سند کمپانی خودرو پراید مشکی مدل ۱۳۸۶ به شماره پلاک ۹۳ ایران ۳۲۷ ق ۳۱ شماره شاسی S14422861۸۵۶۷۹ و شماره موتور ۱۹۱۱۵۳۸ به نام سمیه شکوهی با کد ملی ۲۴۳۳۰۵۶۱۳۶ در ۱۴۰۵/۰۸/۰۳ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب طاهر غازی کریم الغشماوی تبعه کشور عراق با شماره گذرنامه A11918۷۶۹ در مقطع کارشناسی ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی صادره از جامعه المصطفی العالمیه قم به شماره ۲۶۵۷۳ و تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۲۵ مفقود شده و فاقد اعتبار است از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه جامعه المصطفی العالمیه به نشانی قم خیابان معلم صندوق پستی ۴۳۹ ارسال نماید.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت اسناد و املاک استان مازندران
اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۰۰۴۰۲۰۴۵۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در ثبت اسناد و املاک بابل تصرفات مالکانه و بلامعارض آقای سیدکمال میرزاد فرزند سیدحسن در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۱۴۹ مترمربع پلاک ۱۰۹۴۰ فرعی از ۲۸۱۵ اصلی واقع در بخش یکشرق بابل-مازندران شهرستان بابل واقعه در علمدار و کتی -روبروی کوچه اسلام- محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید؛ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
م.الف. ۲۳۰۲۹۸۱
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۸/۰۵
تاریخ انتشار دوم : ۱۴۰۵/۰۸/۲۰
یعقوب شوبکلائی
کفیل اداره ثبت اسناد و املاک بابل ۵۶۵۱

آگهی مناقصه عمومی
شرکت گروه صنعتی سپاهان در نظر دارد نسبت به تأمین، حمل، بیمه و تحویل ۹ دستگاه اینورتر آنگرید سه فاز ۳۵۰ کیلووات مورد نیاز نیروگاه خورشیدی ۳ مگاواتی خود، واقع در استان اصفهان، از طریق مناقصه اقدام نماید.
برند های مرجع قابل قبول: Huawei، Growatt یا Solis با مدل معادل ۳۵۰ کیلووات یا سایر مدل های معادل مورد تایید کارفرما.
متقاضیان واجد شرایط می توانند جهت دریافت اسناد مناقصه، اطلاع از مشخصات فنی و ارائه پیشنهاد قیمت، از طریق راههای ارتباطی زیر اقدام نمایند.
مهلت دریافت اسناد مناقصه: ۱۴۰۵/۰۸/۱۲
آخرین مهلت ارسال پرسش های فنی: ۱۴۰۵/۰۸/۰۹
مهلت تسلیم پیشنهاد فنی و مالی: ۱۴۰۵/۰۸/۱۳ساعت ۱۲ ظهر
تاریخ بازگشایی پاکات: ۱۴۰۵/۰۸/۱۶
راه های ارتباطی جهت دریافت اطلاعات و ارسال پیشنهادها:
تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۰۴۲۹۴، ۰۲۱-۸۸۵۰۴۲۹۵، ۰۲۱-۸۸۷۳۸۹۸۳
پست الکترونیکی:
Energy@Sepahan.com
Tondar@Sepahan.com
نشانی دبیرخانه مناقصه: تهران، خیابان شهید دکتر بهشتی، خیابان احمد قصیر (بخارست سابق)، پلاک ۱ ساختمان گروه صنعتی سپاهان، کدپستی ۱۵۱۴۶۱۳۱۳۴
شرکت گروه صنعتی سپاهان در رد یا قبول پیشنهادها مختار است و صرفا پیشنهادهای واجد شرایط و منطبق با الزامات فنی و اسناد مناقصه مورد ارزیابی قرار خواهند گرفت.